

HOT NEWS

Zondag 17 april
Nils Conrad and his Amazing Jazzband
zie pagina 12

Zondag 22 mei
Jazz Connection
zie pagina 13

Jaargang 23, nummer 2, april 2016

15 Bunk Johnson
Door Wim Keller

24 Jazz op reis
Jazz by the Sea

28 Jacintha sprak met
Edwin Jans

Heeft u dat nou ook? Er moet hoognodig opgeruimd oftewel weggegooid worden. Je bent net lekker bezig en plots slaat het toe: in plaats van opruimen wordt het een trip down memory lane, om het maar eens in goed Nederlands te zeggen. Ik vind een stapel singletjes. Bovenop ligt er eentje van mijn grote held van vroeger. Het hoesje is verkleurd en gekreukeld, het plaatje zelf is grijs gedraaid. "We are going on a summer holiday" zingt Cliff Richard. Zó zoet, dat de barsten spontaan in het glazuur van je tanden schieten.

Begin van de jaren zestig. De eerste wankelen passen op het grillige pad der liefde werden gezet, de tranen vloeiden rijkelijk toen het uit ging. De pickup draaide overuren, want op dat muziekje hadden jullie zo fijn gedanst. Tot mijn vader naar boven riep dat die rotherrie nu meteen en wel onmiddellijk uit moest. Gelukkig kwam er weer een nieuwe vlam en was er een ander muziekje waar fijn op gedanst werd.

Mijn handen gaan door het stapeltje. Eigenlijk wil ik hiervan niks wegdoen. Deze bijvoorbeeld; muziek die werd gedraaid toen een dierbare plotseling overleed. De plaat heb ik toentertijd weggestopt, ik kon er niet meer naar luisteren – te verdrietig.

Zo schiet het natuurlijk niet op. Bij alles valt een verhaal te vertellen, zoveel herinneringen. Dan denk ik: waarom wegdoen? Dit hoort bij mij! Hop, in de verhuisdoos. Want ja, ik ga verhuizen weg uit Enkhuizen waar ik nu 42 jaar woon. Ik zal het missen.

Zeventien jaar heb ik mee mogen werken aan ons mooie blad. Dat was mij een waar genoegen. En om in stijl te eindigen: "We'll meet again, don't know where, don't know when".

Nelleke van den Anker

COLOFON

Sgt. Pepper's Hot News, clubblad van de Sgt. Pepper's Jazz-Club, Enkhuizen, verschijnt 3 x per jaar.

Jaardonatie jazzclub, inclusief Hot News: € 17,- per jaar; inwonend gezinslid € 8,- per jaar (Voor een (echt)paar € 25,-). Opzeggen voor 1 november van het lopende kalenderjaar; na die datum geldt een stilzwijgende verlenging voor het volgende jaar. Entreprijzen donateurs: € 6,-, niet-donateurs: € 12,-. Interesse in een Goldcard, neem dan contact op met het bestuur. Het IBANnr. van Sgt. Pepper's Jazz-Club is: **NL25INGB0007320354**.

Sgt. Pepper's Hot News

Redactie:

Jacintha Floris (hoofdredacteur)
Wim Keller
Aart Lub
Lies Turksma
Nelleke van den Anker

Ereleden bestuur:

Harry Jans,

Jan Jaap Kroeb, Frank Sprong.

Medewerkers van dienst:

Helma Mol, Jaap Robijn,
Ad Schager, Henk van de Peppel,
Piet Tonkes, Dick Turksma
(hoofdredacteur en vormgever
Hot News).

Informatie muziek/bands/reserveren kaarten:

0228 - 31 47 91

Financiën donateurs, sponsors en adverteerders:

06 - 27 82 39 29

Sgt. Pepper's Jazz-Club

Bestuur:

Sam Verbeek	voorzitter,
	muzikale contacten
Gerrit Piso	bestuurslid en pr
René Slagers	secretaris
Kees Knijnenburg	penningmeester
Rowan Bijl	

**Niets uit dit blad mag worden overgenomen
zonder schriftelijke toestemming van de redactie.**

Correspondentie-adres

Sgt. Pepper's Jazz-Club:

Sijbrandsplein 11
1601 NG Enkhuizen
E-mail: info@sgtpeppersjazzclub.nl
Website: www.sgtpeppersjazzclub.nl

Correspondentie-adres

Redactie Sgt. Pepper's Hot News
Talingshof 8 1602 NX Enkhuizen

Opmaak en dtp:

Jurie de Boer

Druk:

Harry Posthumus

Skroiverai van het bestuur

Het komende kwartaal staat Enkhuizen weer bol van de jazz. De eerste lentemaand april wederom een band op de Bühne met een internationaal tintje: Nils Conrad and his Amazing Jazz-band. Nils heeft zich laten inspireren door drummer Huub Jansen, van onder andere de Dutch Swing College Band en dat is te horen kan ik u verzekeren. In de maand mei gaat het dak eraf met de jump-jive formatie Jazz Connection; in het eerste weekend van juni volgt dan het 43ste Jazzfestival Enkhuizen. Haal vooral bij de kassa het jaaroverzicht op met de juiste data.

17 april: eerste Sgt. Pepper's Jazz Workshop, gitaar!

Bij de eerste workshop zal een instrument meegenomen moeten worden en wel de gitaar; want er volgt een les over en de rol van dit instrument in de jazz. Een en ander vindt plaats voorafgaand, aan de clubmiddag van 17 april, aanvang half 1 in de voorzaal van het Peperhuis, onder de bezielende leiding van gitarist en muziekleraar Menno de Bruin. De kosten voor deelname aan deze workshop zijn slechts € 2,50. Deelname aan deze workshop geeft ook toegang tot de clubmiddag! Inschrijven graag, want het aantal plaatsen is beperkt. Stuur een email naar bestuurslid Rowan Bijl, zijn adres is: rowan.bijl@hotmail.nl of bellen naar: 06-54342489.

Sgt. Pepper's Jazz Award 2015

Tijdens de overvolle zondagmiddag van Sgt. Pepper's Jazz-Club op 17 januari jongstleden, werd de Award 2015 uitgereikt. Deze internationale muziekaward van de traditionele jazz, wordt

Sgt. Pepper's Jazz Award 2015

jaarlijks uitgereikt aan de band die – in de ogen van de vakjury – het meest succes oogstte in het achterliggende jaar. In de jury hebben leden van het publiek, redactie van het jazzblad Hot News en het Enkhuizer Jazzfestival zitting. Het werd een Enkhuizer feestje: de Oriental Jazzband uit de Haringstad ging er met de Award 2015 vandoor; gezien de juryrapporten, een uitslag met een gouden randje. De band werd onder andere geroemd om hun solisten, het afwisselende repertoire, uitstekende collectieven, swing en bounce én voornamelijk de uitstraling van een hechte vriendengroep. De Award 2015 werd uitgereikt door clubvoorzitter Sam Verbeek aan een trotse Oriental-trombonist en zanger Barry Woestenburg, die op zijn beurt de club namens de band geweldig bedankte voor deze prijs.

Jazz at the Cinema 25 mei

Vlak voor de start van het Jazzfestival Enkhuizen zal de eerste jazzfilm worden vertoond bij Cinema Enkhuizen in de Drommedaris. Dit samenwerkingsverband is februari j.l. opgestart. Welke film vertoond gaat worden, zal tegen die tijd bekend worden gemaakt in de pers, nieuwsbrieven en op de club.

Nieuwe cd Oriental Jazzband

En de winnaars van de Jazz Award 2015 verrassen ons met een nieuwe cd getiteld 'Big Chief'. Kort een paar highlights van dit pareltje: vanzelfsprekend staat het titel nummer op deze geluidsdrager, geheel in de Mardi Grasstijl, met zanger-trombonist Barry Woestenburg in de hoofdrol. Naast een uptempo instrumentaal 'The Crawl', een heerlijk medium shuffle stuk 'Walking' Stick, gezongen door drummer Bob Leijen. Kortom, het is een zeer geslaagde cd met een bijzonder gevarieerd repertoire. Met de woorden van good-old Jan Taris, een 'must' voor in de platenkast! De cd is voor € 15,- te verkrijgen bij de optredens van de band en bij De Wit, Beeld Geluid en Witgoed alhier in de Westerstraat.

Piet Tonkes werd Medewerker van Verdienste

Piet Tonkes in de bloemetjes

Ook werd op deze middag Piet Tonkes geëerd als 'Medewerker van Verdienste' van de club. Piet heeft jarenlang met zijn maatje Henk van de Peppel de Bühne afgebouwd en opgeruimd, een klus die elke maandagochtend na de clubmiddag plaatsvond. En een zware klus, dus tijd voor de pensioengerechtigde leeftijd bij Sgt. Pepper. Piet werd bedankt voor zijn inzet en ontving naast een dinerbon een prachtige bos ruikers van het bestuur.

Jazz op Spotify

In de digitale wereld is dit bekend. Spotify, een programma of app -hoe je het wilt noemen- waarmee je ontelbare albums van allerlei genres kunt beluisteren. Dit kan dus via de PC of Ipad, Iphone etc. Dus ook van de traditionele jazz. Van Chris Barber tot Dutch Swing College Band, van Louis Prima tot Max Collie, teveel om op te noemen. Maar ook van onze lokale trotsen, Freetime Old Dixie Jassband en The Old Fashioners. Van de Freetime is het gehele oeuvre, dus ook de vroegere lp's, te horen. Recent ook van The Old Fashioners en wel de albums 'Live at Swinging Scheveningen '93 The Hague', 'Don't forget our Monday Date' en 'Jump & Jazz'.

When I leave the world behind

Jan Lammertink

Het volgende nare bericht kon net niet meer worden meegenomen in de eerste Hot News van dit jaar. Op 17 december 2015 overleed na een lang ziekbed, bassist Jan Lammertink op 78-jarige leeftijd. Jan was in de eerste bestuurssamenstelling van het Jazzfestival Enkhuizen, naast Wim de Jong, het creatieve brein. Ook dacht Jan mee over decors van de Oudejaarsconcerten van de Freetime Old Dixie Jassband. Hij was een uitstekende bassist, onder andere in de Herringtown Jazzband en Jazzpiration. Wij zullen hem missen en wensen Jenny en de kinderen veel sterkte met dit verlies. Begin februari volgde het bericht dat Sytze van Duin op 66-jarige leeftijd was overleden. De oud-inwoner van Krommenie was een begenadigd trompettist. Hij maakte diverse jaren deel uit van The Dutch Swing College Band en speelde tot voor kort nog in The Harbour Jazzband en in de Freetime Old Dixie Jassband. Hij ruste in vrede...

Sytze van Duin

Een verzoek: toon uw clubcard!

Hoewel we trouwe bezoekers (her-)kenners wordt het voor de bestuursleden wel eens moeilijk om gezichten en namen te onthouden. Hoe kan dat ook anders als grootste en gezelligste club van Nederland. Dus bent u de trotse bezitter van een reguliere card of een goldcard, laat deze zien bij de kassa. Zijn wij gerustgesteld en hoeven niet achter u aan te lopen voor controle.

Sgt. Pepper's Goldcard

Dit is een geslaagd succes en ik kan u aanraden om ook over te stappen. U betaalt één jaar-bedrag inclusief een fikse korting op de entreeprijs. Dus, geen wachttijden meer bij de kassa, geen gewissel of gedoe met geld. Alleen even uw Goldcard laten zien, dat dan weer wel. Hebt u interesse om over te stappen, neem dan contact op met het bestuur.

43ste Jazzfestival Enkhuizen

Even voor uw agenda: de 43ste editie staat vast: van 4 tot en met 6 juni 2016.

Enkhuizer Jazz Archief

Hebt u nog jazzspullen uit het verleden, vooral over de jaren 1974-1978, knipsels, foto's, video- of filmbeelden of andere hebbedingetjes die u wilt 'storten' in ons Enkhuizer Jazz Archief, neemt u dan contact op met ondergetekende, telefoon 0228-314791.

Spelregels bij het jaarlijkse donateursbedrag

Opzeggen vóór 1 november van het lopende kalenderjaar, anders volgt stilzwijgende verlenging. Dit geldt zowel voor de donateurs die – nog – per nota betalen, alsmede die een machtiging hebben getekend. Zegt u na die datum op, dan maken wij onnodig kosten, die wij aan u moeten doorberekenen. Hebt u een machtiging ondertekend, waarvoor dank, dan machtigt u tot wederopzegging Sgt. Pepper's Jazz-Club om van uw bank- of girorekening de jaarlijks verschuldigde bijdrage af te schrijven. Indien u het niet eens bent met de afschrijving, dan heeft u het recht het bedrag binnen 30 dagen zonder opgave van een reden ongedaan te maken. Dat u het weet.

Jazz op Radio Enkhuizen

Voor het geval u het nog steeds niet weet, elke dinsdag presenteert 'onze' Wim Keller een fantastisch jazzprogramma op de lokale radio, getiteld 'We call it music, Jazzmusic'. Naast steengoede muziek, zit het programma boordevol info over de jazz in Enkhuizen. U kunt het programma ontvangen via de kabel (96,5 Mhz) en via de ether, dus met een ouderwetse antenne (107,1Mhz). Mocht u niet op de kabel zitten, dan wel buiten de bereikbaarheid via de ether zijn, is er nog geen man overboord: via internet kunt u de live-opname en het programma op dinsdagavond tussen 19.00 – 21.00 uur, rechtstreeks beluisteren. Klik naar www.radioenkhuizen.nl en klik daarna op het menu LIVE. Wilt u het programma op een ander tijdstip beluisteren? Dat kan via UITZENDING GEMIST. (zelfde website). Waar u ook bent op deze aardkloot: veel luisterplezier.

Sam Verbeek
Foto's Cor Dekker

De Sgt. Pepper's Jazz-Clubmiddag wordt mede mogelijk gemaakt door:

Hr. Scholten, Hoorn

De Wit Beeld, Geluid & Witgoed

Onze dank gaat uit naar deze bedrijven!

Even terugkijken 20 december

Barry Woestenburg weer terug op het honk

Oriental Jazzband

Mw. Van Ankeren zit als vanouds te genieten!

Hans Mantel als perfecte invaller

Een gewaagde aankoop

Muziek is emotie, welk genre dan ook. Allemaal hebben we wel een speciaal gevoel of herinnering bij een bepaald stuk muziek. Als 's morgens de zon vrolijk door mijn eenvoudige bejaardenwoning speelt, is er niets fijner dan een geroosterd boterhammetje met boscossenjam

De ingrediënten voor een emotioneel ontbijt.

te consumeren, genietend van een piano sonate van Schubert en is het bewolkt, druilerig en waait de stront van de dijken, dan is het tijd voor een gebakken eitje, begeleid door – bijvoorbeeld – de Freetime Old Dixie Jassband. Over pure emotie heb ik het als de oude heer Mc Cartney een zeer bekend droevig lied zingt. Dan denk ik altijd aan die schoolavond waar ik mijn grote liefde ontmoette. Het kan ook andersom. Enige dagen geleden, zappend op de bank (één van de privileges van een alleenwonende oudere heer), hoorde ik op TV Hoorn als achtergrondmuziek de begintune van het bekende Britse watersportprogramma 'Head Sails'. De originele versie is weergaloos en mag in principe in geen enkele cd-collectie ontbreken. Helaas heeft de BBC in de loop der jaren gemeend de begintune te moeten moderniseren. Toch knap hoe je zo iets moois naar de donder kan helpen. Je broek zakt er van af. Opeens kreeg ik een ingeving, in deze tijd moet zoiets terug te vinden zijn via internet. Ik dook achter mijn laptopje, tikte de naam van het programma in en ja hoor, er kwam (om maar in stijl te blijven) van alles boven water en er werd ook nog eens uitgebreid gerefereerd aan die begintune. Het bleek van The Fairytale Wonderland Band te zijn. Maar toen verschoot ik even. Het nummer ,uitgebracht in 1973, heette Dulcinea! En laat dat nou net de naam zijn van een dame waar ik, op zijn zachtst gezegd, niet zulke goede herinneringen aan heb. Via diverse webwinkels kon ik wel degelijk aan dat werkje komen, maar wilde ik dat nog wel? Na twee nachties slapen besloot ik toch tot aanschaf over te gaan en wel om de volgende redenen: A.: omdat het een instrumentaal werkje was en haar naam er dus niet in voor kwam. B.: omdat de Dulcinea in kwestie, bij het uitkomen van dit nummer nog op de basis school zat en C.: het hier echt alleen om de muziek ging. Een aardig detail is, dat het bewuste nummer in 1996 alsnog een Grammy in de wacht sleepte. Ook een eerder uitgebracht live album, dat volgens insiders het beste was dat ze ooit hadden gemaakt, had ik mee besteld om boven de 25 euro te komen. Dan vervallen n.l. de verzendkosten. De afgelopen dagen keek ik vol verwachting in de brievenbus.... en inderdaad, binnen twee dagen zat het live album tussen mijn post. Een dubbel cd nog wel, maar helaas niet helemaal mijn smaak. Na twee maal een excuusmail te hebben gekregen, wegens vertraagde levering, viel na twee weken ook de cd waar het allemaal om ging eindelijk op de mat. Ook een dubbel cd en gelukkig werkelijk om van te smullen. U zult begrijpen dat ik, teneinde niemand te kwetsen, de nodige namen heb aangepast.

De drie J's uit Enkhuizen

Even terug kijken 17 januari

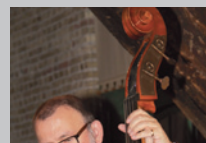
Graag even Stil (en het gebeurde)

Hoe ging dat nu ???

Mardi Gras Jazzband

Foppe en Cor nu zelf het onderwerp voor Pascal

Nils Conrad and his Amazing Jazzband

Zondag 17 april 2016, 14.00 – 17.30 uur. Het Peperhuis, Wierdijk 18, Enkhuizen.

Bezetting:

Koos van der Hout	-trompet/zang
Marco Kuipers	-tenor-,sopraansax/klarinetg
Bas van Gestel	-trombone, zang
Richard Endlich	-banjo
Jos van Bueren	-bas
Nils Conrad	-drums

Deze formatie is een tribute band van de vermaarde Amazing Jazzband. Bandleider en - letterlijk - stuwende kracht was drummer Huub Jansen, die ongeveer 20 jaar met veel succes in binnen- en buitenland, met een trouwe bezetting, heeft rond gereisd. Huub werd beschouwd als een van de beste jazz drummers ter wereld. De oud bandleden van de Amazing Jazzband zijn na het overlijden van Huub niet verder gegaan in deze unieke bezetting. Een drummer met zo'n naam, drive en zo'n unieke stijl van spelen en performance is niet te vervangen.

Een aantal jaren geleden is oud 'Amazing' bandlid Marco Kuipers drummer Nils Conrad in Duitsland tegengekomen; deze nog jonge Duitse drummer heeft als kleine jongen les gehad van Huub en kwam regelmatig naar optredens van de Amazing Jazzband. In de loop der jaren heeft Nils zijn eigen stijl ontwikkeld, in combinatie met de vele specifieke drum-kneepjes waar Huub zo bekend om was. De voormalige bandleden van de Amazing Jazzband zijn door Nils zeer enthousiast geworden en hebben na 5 jaar besloten om de draad weer op te pakken, onder de naam: 'Nils Conrad and his Amazing Jazzband'! De band werd vrijwel meteen geboekt op o.a. Jazzfestival Dresden, Kiel, Breda en Gelsenkirchen. Het bleek een gouden zet, de 'klik' met Nils was er meteen en de oude sound en drive van de Amazing Jazzband was weer aanwezig. De 'drive' achter deze Tribute band is natuurlijk nog steeds Huub en de bandleden willen graag zijn stijl van jazzmuziek spelen in ere houden!

Aart Lub

Zondag 22 mei 2016, 14.00 – 17.30 uur. Het Peperhuis, Wierdijk 18, Enkhuizen.

Bezetting:

Jurgen Feskens	-trompet, bugel, zang
Rob Henneveld	-alt- en tenorsax, klarinet
Peter van Steen	-trombone
Bart Maassen	-piano
Bart Wouters	-contrabas, zang
Ad Hoendervangers	-drums

Opgericht in jazzstad Breda swingt, stampt en spettert Jazz Connection sinds 1990 met een geoliede Jazz & Jive show door Europa. Zo stonden ze al een week lang op het beroemde Ascona Jazzfestival in Zwitserland en tourde de band in 2014 onder meer door China en Maleisië. In 2015 werden grote festivals aangedaan in Rusland, Servië en Bulgarije.

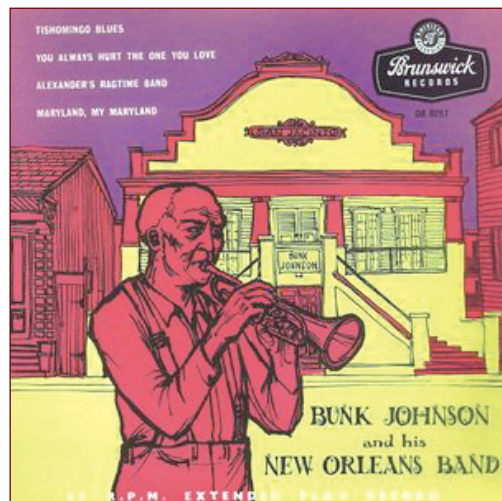
Ook in Enkhuizen is de band inmiddels een bekend gezicht, na zeer succesvolle optredens in onze jazzclub (winnaar jazz award 2009!) en tijdens de 42e editie van het jazzfestival.

Jazz Connection is een groot navolger van de Jump & Jive stijl, die zo'n vijftig jaar geleden in de Verenigde Staten van Amerika enorm populair werd. Met songs van o.a. Louis Jordan en Louis Prima, zoals 'Is you is or is you ain't my baby', 'Just a Gigolo' en 'Jumpin' Jive', brengen ze een 'revival' van de beste en meest spraakmakende sterren uit deze woelige periode in de jazz. Samen met een flinke dosis humor zorgt het collectief van Jazz Connection voor een opmerkelijk eigen geluid dat is te omschrijven als transparant, geraffineerd, catchy & groovy. Of het nu een swingende jive, dampende boogie of meeslepende blues is, je herkent direct de sound van dit unieke sextet. Alle ingrediënten zijn dus aanwezig voor een heerlijk middagje jumping jazz in Sgt. Pepper's Jazz-Club.

Aart Lub

Bunk Johnson, Come Back Sweet Papa

Het ongelofelijke verhaal over het leven van Willie 'Bunk' Johnson begint bij mij, tijdens mijn schooltijd en de eerste pogingen iets van jazzmuziek te begrijpen. Na een bescheiden Rock

and Roll- collectie platen (78 rpm) opgebouwd te hebben, adviseerde een vriend mij eens naar jazzmuziek te luisteren en gaf mij enkele 45 toeren plaatjes te leen, om daar mee te beginnen. Het Brunswick/9257 schijfje met Bunk Johnson and his New Orleans Band, met op het hoesje een zwarte muzikant met een trompet voor de Jacinto Hall, sprak mij het minste aan. Mijn interesse ging naar de meer swingende kant van de jazz en aldus werd een respectabele collectie opgebouwd met Chicago- , frisco en New York jazz en nam - en passant - ook nog een stukje blues en big band mee. De New Orleans (N.O.) jazz maakte maar een heel bescheiden onderdeel uit van het totale gebeuren. Recentelijk kreeg ik wat informatie binnen van mensen, die ik al jaren kende en die de rol van Bunk Johnson in de jazzgeschiedenis van een andere kant had-

den bekeken. We zullen proberen een zo correct mogelijke weergave te geven van de informatie die - in bijna 80 jaar na zijn overlijden - door verschillende scribenten (Art Hodes, Mike Hazeldine, Barry Martin, Paige Van Vorst, etc.) zijn neergeschreven over het turbulente leven van deze pionier in de geschiedenis van de jazz.

Bunk Johnson protégé van Buddy Bolden

In de smeltkroes van de Amerikaanse geschiedenis, waar vrijgekomen slaven, naast de oorspronkelijke bewoners, franse kolonisten en tientallen andere etnische minderheden woonden, ontstond in New Orleans na de Burgeroorlog - die voor de Zuidelijke Staten zo fataal was afgelopen - een nieuwe muziek. William Geary 'Bunk' Johnson werd geboren op 27 december 1879 in New Orleans en het verhaal gaat dat hij al op 7-jarige leeftijd muziek onderricht kreeg van een Mexicaan, William Ciutchey, die zijn moeder liet weten, dat hij aanleg had en in de muziek moest doorgaan; een kornet werd geadviseerd. Door ijverig te studeren vond hij zichzelf goed genoeg om als vijftien- jarige auditie te doen bij het orkest van Adam Olivier, die met harde hand regeerde als hij fout blies. Na afloop van een optreden ging hij vaak luisteren naar de legendarische Buddy Bolden, die in de Funky Butt Hall speelde . Over Buddy is al het nodige geschreven, maar unaniem werd hij als eerste 'King' gekroond. Het verhaal gaat, dat Buddy Bunk een keer zag zitten luisteren en hem vroeg mee te spelen; laat in de nacht ging hij naar huis als tweede kornettist van de Buddy Bolden Band. Allerminst was hij een wereldveroveraar als Buddy, hij speelde verjinder, lyrischer en was minder agressief dan Bolden. Hij speelde enkele jaren bij Buddy Bolden en die had wel in de gaten dat Bunk nooit een concurrent zou worden, echter het lot zou anders beslissen. Buddy Bolden zou opgenomen worden in een inrichting - wegens psychische klachten - en er nooit meer uitkomen, hij overleed in 1906. Voor Bunk eigenlijk 'niet getreurd'. New Orleans was inmiddels uitgegroeid tot de grootste muziekstad van de U.S.A.

en hij kon overal terecht. Hij begon in 1905 zijn eerste band - de Superior Band - en tourde daarna met de Eagle Band van Franky Dusen. Later heeft Louis Armstrong toegegeven, dat hij regelmatig ging luisteren naar het spel van Bunk. Het is dus niet onmogelijk, dat hij door zijn spel

Superior Orchestra, Bunk Johnson 2nd from left back row

beïnvloed is; dat heeft Armstrong later trouwens ook bevestigd: “Bunk leerde mij spelen”. Natuurlijk gaf de oude veteran dat grif toe. Hij was een harde leermeester en de jonge Armstrong heeft menige klap met een stok op zijn vingers gekregen als hij verkeerd speelde. Later, toen Armstrong bij het Creole Orkest van de nieuwe ‘King’ van New Orleans - Joe Oliver -, speelde, vertelde hij weer dat die zijn lichtend voorbeeld was geweest, tja wat moet je geloven? Het was gewoon een aardige kerel, die Louis Armstrong, de waarheid lag wel ergens in het midden. Na zijn glorie tijd bij de Eagle Band zegde Bunk Johnson New Orleans vaarwel en ging zwerven. Hij tourde in circusorkesten door de Verenigde Staten, speelde in scheepsorkesten aan boord op lijndiensten naar Europa, blies de aanval voor de cavalerie in de Spaans -Amerikaanse Oorlog en leidde muziekkorpsen tijdens de Eerste Wereldoorlog. De ontwikkeling van de jazzmuziek ging eigenlijk helemaal aan hem voorbij, echter, nadat Joe Oliver in de jaren twintig een succesvolle carrière met zijn Creole Jazzband en Dixie Syncopators had gehad, kreeg Bunk in 1930 het verzoek om in zijn orkest te komen spelen. Hij reisde naar Kansas City, maar miste Joe Oliver, die doorgereisd was. Geld om hem na te reizen had hij niet, hij kreeg ook nog problemen met zijn gebit, zodat het spelen steeds moeilijker werd en keerde gedesillusioneerd terug naar zijn dorpie New Iberia, waar hij als landarbeider ging werken. Incidenteel speelde hij nog wel mee met het plaatselijk orkest, maar toen hij, tijdens een vechtpartij - waarbij de leider vermoord werd - zijn laatste tanden ook nog kwijt raakte en zijn kornet vertrappt werd, was het ook voor hem einde verhaal en zou als ‘muzikale legende’ in de vergetelheid raken.

Revival New Orleans Jazz

In New York werkten, in de jaren dertig van de vorige Eeuw, enkele schrijvers aan een boek over de eerste dagen van de jazz. Inmiddels had deze nieuwe muziek zich gevestigd in de amusement sector van de Amerikaanse samenleving als ‘ Million Dollar Business’ en vroeg men zich af, waar dit allemaal vandaan kwam. ‘Jazzmen’ en later ‘Hear Me Talking To You’ rolden van de persen en waren direct ‘bestsellers’. Gezocht werd naar die legenden uit de prille prehistorie van de jazz en Bunk Johnson - uit New Iberia - werd teruggevonden. Er ontstond een briefwisseling, waarin Bunk vertelde over de omstandigheden, waaronder hij vroeger met ‘King’ Bolden moest spelen en ook tientallen anekdotes over vroeger en de huidige omstandigheden, waaronder hij nu moest leven in New Iberia. Heimwee naar de oude tijd klonk door in die brieven. Ook de stille hoop, om een kunstgebit te krijgen én een trompet, hij zou ze wel eens wat laten zien en horen. Men kon zich in New York daarover wel amuseren en er werd, onder muzikanten en jazzliefhebbers, een inzamelingsactie gehouden, om hem, door de broer van Sidney Bechet - Leonard, die in New Orleans woonde en tandarts was - een nieuw gebit te laten aanmeten. Over dit laatste bestaan ook andere verhalen: zo zou Lu Watters, leider van de Yerba Buena Jazz Band uit San Francisco, het geld bij elkaar gesprokkeld hebben, zoals beschreven staat in het boek over Bunk: ‘Song of The Wanderer’. In ieder geval, het nieuwe gebit werd afgeleverd in het huisje van

Bunk, maar het zou nog zeker 5 jaar duren, voordat we enige muziek van hem zouden horen. Een verzamelaar, die een opnameapparaat bij zich had, zocht Bunk in 1942 op en wilde hem op de plaat zetten, maar dat werden alleen maar gesproken platen. Wel moest Bunk's kleindochter Maria Elena zijn gloednieuwe trompet gaan halen en hij bewees, dat hij inderdaad weer kon spelen. Plaatselijk werd zijn spel ook opgemerkt. Hij maakte enkele opnamen in het Roosevelt Hotel op Canal Street in New Orleans, die door de radio in New Orleans werden uitgezonden en door het Commodore label van Milt Gabler op lp zijn heruitgebracht (Commodore/624547). In de bezetting vinden we o.a. George Lewis-clarinet en Lawrence Marrero-banjo, die we later weer bij zijn New Orleans band terug zullen vinden. Terug naar New York bazuinde de verzamelaar overal rond: "Bunk speelt weer".

New Orleans Jazz Revival

Rudy Bless, fanatiek pleitbezorger voor de New Orleans jazz, verzorgde ook een radioprogramma: 'This is Jazz' en hield lezingen door het hele land, waarbij hij Bunk Johnson opvoerde als levende legende en hem motiveerde om weer voor publiek te gaan spelen. Rudy Bless

haalde hem in 1943 naar San Francisco, waar hij kon invallen bij de leden van de Yerba Buena Jazz Band, die op dat moment zonder leider Lu Watters zaten, die in militaire dienst gelegerd was op Hawaï. Het was een unieke gelegenheid om met de mannen te spelen en gelukkig zijn er in het voorjaar van 1944 ook grammofoonplaten gemaakt, later heruitgebracht op het Good Time Record Jazz label/12024 met Turk Murphy-trombone, Ellis Horne-clarinet, Burt Balespiano, Clancy Hayes-drums, Squire Girsbackbas en Pat Patton -banjo. De nummers die gespeeld werden: 'Careless Love'; 'The Girls Go Crazy'; 'When I Move To The Sky'; 'Ace In The Hole'; 'Ory's Creole Trombone'; 'Nobody's Fault But Mine' en 'Down By The Riverside'. De oude meester slaat zich wonderwel op uitstekende wijze door deze ervaring met die jonge

frisco muzikanten heen en de grammofoonplaten werden goed verkocht. Na een jaar hield hij het wel voor gezien en ging terug na New Iberia, waar hij weer het land ging bebouwen. Onwetend, over wat zijn terugkomst in de muziek teweeg had gebracht, ontstond er in New York, een 'revival' beweging, die de heimwee naar de oude N.O.- jazz muziek in ere wilde herstellen. Bunk werd in 1944 door die fervente N.O. - jazz liefhebbers uitgenodigd om naar New York te komen en daar in het Stuyvesant Casino met een uitgelezen groep N.O. -jazz muzikanten te komen spelen. Inmiddels was die groep uitgegroeid tot de welhaast legendarische New Orleans Band met George Lewis-clarinet, Jim Robinson-trombone, Lawrence Marrero-gitaar, Baby Dodds-drums, Alcide 'Slow Drag' Pavageau-bas en Alton Purnell-piano. Het groeide uit tot het moment van de dag en de tent zat avond aan avond vol. Eddie Condon presenteerde vanaf juni 1944 een radioprogramma, uitgezonden naar de Amerikaanse militairen, dat overal ter wereld - d.m.v. transcripties - bereikt werd.

Optreden in het Stuyvesant Casino New York

Uitgezonden vanuit Town Hall en later het Ritz Theatre in New York heeft hij op een van die uitzendingen Bunk als gast en er ontpopt zich een interessant gesprek; we horen Bunk ook nog even spelen. We kunnen stellen, dat de New Orleans Revival goed op gang gekomen was.

Bunk Johnson, Last Will and Testament.

Bunk was welhaast een nationaal figuur geworden, hij speelde avond aan avond in het Stuyvesant Casino; verdiende \$200,-- per week en kookte zijn eigen potje bonen op zijn hotelkamer. Het geld stuurde hij naar mama in New Iberia. Toch begon het wat tegen

Met de goedkeurende blik van Armstrong

te vallen, er werden nog wel wat platen gemaakt, maar de belangstelling van het publiek om te dansen, verloor het van degenen die kwamen luisteren en dat kostte geld. In 1947 liep zijn contract bij het Stuyvesant Casino af en hij ontbond zijn orkest. George Lewis zou later - met nagenoeg dezelfde orkest- bezetting - wereldvermaard worden, maar dat heeft de oude meester niet meer meegemaakt. Wel maakte Bunk Johnson in 1947 - met een compleet andere bezetting dan voorheen - nog een lp voor het Columbia label (Columbia-829). In Nederland uitgebracht op het Philips

Wim Keller

Jazzfestival in Enkhuizen in 1950

Recent ontving ik van clublid en jazzvriend Joon Kornalijslijper een advertentie uit één van de toenmalige Enkhuizer kranten, mogelijk de Enkhuizer Courant. Kennelijk was Joon net zo verbaasd als ik: er was eerder een jazzfestival in Enkhuizen geweest en wel op zaterdag 4 februari 1950. Nu is het ook weer niet helemaal vreemd, de lezers van dit blad

en het vroeger verschenen boek 'Sgt. Pepper's Spicy Words of Jazz' weten dat Enkhuizen een ruime jazzhistorie heeft, zelfs vóór de Tweede Wereldoorlog. Na gedoken te hebben in de archieven, zoekmachine google en het jazzblad Rhythme van die tijd, bleek dat het een jazzmanifestatie was, getiteld 'International Jazzfestival Holland'. Hieraan namen vijf jazzbands deel. De organisatie was in handen van ene Frits Blokker, een ondernemer en jazzliefhebber uit Amsterdam. In de advertentie werd geschreven dat de bands prijswinnaars waren van de International Jazzfestivals te Parijs, Brussel, Amsterdam, enz.. Het aangekondigde jazzfestival deed verschillende steden aan, onder andere in het Concertgebouw, Haarlem, Tivoli Utrecht, Den Haag en -jawel- Enkhuizen. Het festival vond plaats in De Doele, de voorganger van de Nieuwe Doelen. Dit pand was gevestigd aan het Spaans Leger en is thans een woonhuis. Er traden vijf orkesten op, die volgens de advertentie verschillende stromingen

van de jazz vertegenwoordigden: swing, sweet jazz en bebop. Een soort van allegaartje dus. De bands die optraden waren: Sim Tetcher's Small Combo, Dutch Hot Club Orchestra, Tine Hoorn Rhythm Quintet, The Riverboat Jazzmen en The Caledonians. Het laatstgenoemde orkest, waarvan de naam tegenwoordig is uitgebreid met 'Big Band', is opgericht in 1942, bestaat nog steeds en komt uit de Zaan. Ik zocht contact met de bandvertegenwoordiger Annemiek van der Steen. Zij was eveneens verrast en niet op de hoogte van het bestaan van dit festival.

The Caledonians

Het orkest vindt zijn ontstaan tijdens de bezettingsjaren van de Tweede Wereldoorlog bij de Zaanse voetbalclub Z.F.C, die in 1926 als nevenactiviteit de Z.F.C.-band oprichtte. Vanwege de groeiende interesse in jazz- en andere Anglo-Amerikaanse muziek en de aanwezigheid van een groot aantal goede musici, ontstaat de behoefte aan een volwaardig jazzorkest. In 1942 wordt een orkest

The Caledonians

opgericht, dat uit 12 muzikanten en een zangeres bestaat. Het orkest zou 'The Caledonians' heten, maar in verband met het Duitse verbod op alles wat Engelstalig was, krijgt het orkest de neutrale naam 'Z.F.C. Dansorkest'. Deze naam dekt overigens vrij goed de lading, want het treedt vooral op bij dansscholen, clubs en verenigingen. Bij de oprichting is Mart Cluwen de leider. Hij wordt al kort daarna gedwongen voor de Duitse arbeitseinsatz te werken, terwijl andere muzikanten moesten onderduiken. Han de Jong neemt de

leiding van het orkest over. In 1944 besluit het Z.F.C. Dansorkest te fuseren met het vooroorlogse dansorkest 'The Favourites'. De naam wordt 'De Prominenten'. Het orkest staat bekend om zijn hoge allure. De (dans)muziek voldoet aan grote professionaliteit. Deze combinatie resulteert in mei

van 1946 in een speelcontract van zes weken in Carré, wanneer daar een gezelschap van Kees Manders een uitvoering van de revue 'Feest in Hollywood' geeft. In 1948 wordt er binnen het bestuur van de Zaanse Swing Society de wens uitgesproken een echte big band te formeren. Han de Jong neemt die taak op zich en stelt een nieuw orkest samen. De 15 orkestleden en de zangeres Tine Hoorn worden voornamelijk gerekruteerd uit het 'Z.F.C. Dansorkest'. Men besluit dit orkest de oorspronkelijke naam 'The Caledonians Big Band' te geven. Zo'n groot orkest is in die tijd een uitzondering; op dat moment is er slechts een drietal in heel Nederland. Han de Jong blijft tijdens zijn leven een groot stempel op het orkest drukken, zowel organisatorisch als muzikaal. Op een piepklein huis-orgeltje maakt hij zijn arrangementen. Door zijn

vaardigheid om met muziek en mensen om te gaan, kon het gebeuren dat Michiel de Ruyter schrijft: "Het enige amateurorkest in grote bezetting, dat een aanvaardbaar niveau heeft bereikt".

Sam Verbeek

De Jazzclubs

Jazzclub Assen

www.jazzclubassen.nl

Champ 'Aubert Jazzclub Driebergen

www.champaubert.nl

Charlestown Jazzclub Nijmegen

www.everyoneweb.com/charlestown

Eindhoven Jazzclub OSJE

www.osje.dse.nl

Haagse Jazzclub

www.haagsejazzclub.nl

Jazz at the Rhine Town Club, Wageningen

www.jazzclubwageningen.nl

Jazzclub Jazz Hall '72 Gorinchem

www.jazzhall72.nl

Mardi Gras Jazzclub Oss

www.jazzoss.nl

Meerjazz

www.meerjazz.nl

Noord-Nederlands Jazzgilde

www.nnjg.nl

Oude Stijl Jazzclub Zuid Limburg

www.oudestijljazzclub.nl

Jazzclub Tiel

www.stichtingjazzpromotiontiel.nl

Storyville Jazzclub Arnhem

www.storyville-jazzclub.nl

The Swinging Carrots Dongen

www.theswingingcarrots.nl

Triangle Jazzclub

www.trianglejazzclub.nl

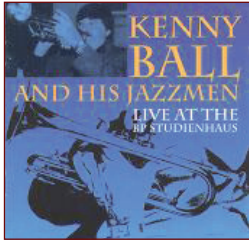
Jazz-Sociëteit Zutphen

www.jazzclubzutphen.nl

Wilt u weten wat er in een jazzclub te doen is? Typ het adres dan in de adresbalk van uw internet browser. Druk op de enter-toets en u weet het.

Kenny Ball and his Jazzmen-Live at the BP Studienhaus-Timeless CDTTD 605.

Jarenlang gold de, op 7 maart 2013 overleden, Engelse trompettist/zanger Kenny Ball als de beste trad trompettist in Europa. Na de New Orleans jazz revival in de jaren vijftig, kwamen jonge muzikanten met een aangepaste populaire vorm van die muziek, de Engelse trad. Acker Bilk, Chris Barber en Kenny Ball, met in hun kielzog tientallen andere orkesten, profiteerden van de ongekennde populariteit van die lekker in het gehoor liggende jazzmuziek. Kenny Ball teerde jarenlang op de behaalde successen en Jan Burgers - van de New Orleans Syncopaters - zal hem niet in dank afgenomen te hebben 'zijn' arrangement van de 'kraker' Midnight in Moscow gebruikt te hebben, waarvan er - naderhand - over de hele wereld miljoenen platen verkocht werden. Ik heb zijn carrière in de loop der jaren zo'n klein beetje gevolgd, maar ondanks enkele aanpassingen is hij zijn muziek trouw gebleven en bleef hij de wereld rondreizen. Op 23 oktober 1995 trad het orkest op in het BP Studienhaus, Hamburg, Duitsland. Opvallend is, dat hij niet alleen het repertoire van zijn succesformule uit de jaren zestig gebruikte - Samatha, Midnight in Moscow, etc. -, maar ook enkele originele composities speelde, zoals The BP Boogie en Ode to Ed. Hij trad voornamelijk op met de "Ijzeren Cast" uit de jaren zestig: John Bennett/ trombone, Alan Cooper/ klarinet en Ron Bowden/ drums, verder horen we John Benson op de bas en John Fenner/ banjo. Het spetterende optreden werd door Timeless voortreffelijk opgenomen en de weergave van de oude klassiekers zijn werkelijk weer van een ouderwetse 'Kenny Ball' kwaliteit. Veertien stukken, met een totale speeltijd van 72.20 minuten, is de aanschaf waard. Geluidskwaliteit: uitstekend, het begeleidende boekje: een summier verslag van de loopbaan van Kenny en uitstekende discografische gegevens. Kortom: Timeless kwaliteit!

The Storyville Jassband/Mallorca Timeless CD TTD 604

Vijf avonden op rij, traden de mannen van The Storyville Jassband in mei 1995 op, tijdens het internationale Jazzfestival van Mallorca. De heerlijke sub-tropische temperaturen in de plaats Cala d'Ory, deden er alles aan om dit optreden tot een groot succes te laten zijn. Direct na thuiskomst werd deze cd door Timeless opgenomen, die nog vol van herinneringen van het geweldige optreden getuigt. De Storyville Jassband, een van onze oudste nog spelende orkesten, heeft zijn domicilie in het oosten van ons land, maar zij treden op door het hele land. Logisch, dat deze cd doorspekt is van hun optreden in Mallorca (waar het hart vol van is!!!) en dan is het ook weer vanzelfsprekend, dat er gespeeld werd in de trant van Wilbur de Paris, getuige zijn compositie Mallorca uit de jaren vijftig van de vorige Eeuw. Ook het verdere repertoire getuigt van een terdege eigen aanpak, chapeau!!! Verder spelen de mannen in de bekende dixieland bezetting, met een ruime variatie aan nummers; klassiekers, zoals Wabash Blues en Market Street Stomp. Het spelen zonder piano blijft altijd een gemis, maar daarentegen krijg je dan weer zo'n typisch trad sfeertje en dat is ook wel weer erg lekker om naar te luisteren. Kortom een cd, opgenomen in de reeks van Timeless, die in geen enkele collectie van de rechtgeaarde verzamelaar mag ontbreken. Geluidskwaliteit uitstekend. Het begeleidende boekje geeft voldoende aandacht over het optreden in Mallorca, maar ook jaloers makend door het feit, dat de Storyville Jassband wel op de Duitse tv te zien is geweest en dat de boycot van de Nederlandse tv - wat betreft oude stijl jazz - nog steeds voortduurt.

Wim Keller

Jazz op reis

Jan Rietveld en Rene Slagers ontbreken op de foto

Al meer dan 7 jaar reist een groep van zo'n 10 Enkhuizer jazz fans in de derde week van september af naar Zeeland, voor het festival Jazz by the Sea. Dit is een zeer sfeervol oude stijl jazzfestival langs de hele Walcherse kust, dat jaarlijks 30.000 bezoekers trekt. De afvaardiging

Jay Jay's Border Jazzmen op het hoofdpodium

Rechtsonder Wil Schenk genietend bij het hoofdpodium

uit Enkhuizen bestaat uit allemaal bekende gezichten van Sgt. Pepper's Jazz-Club en bestond afgelopen jaar uit: Jan en Akke Rietveld, Gré de Kroon, Ruud Teunissen, Wil en Hilly Schenk, Rene en Marga Slagers, Maggy Zwamborn en Dirk Bergers. Het festival biedt jaarlijks een keur

Grand Marchal voor muziekformatie Rue D' Anvers uit Bergen op Zoom

Ontbijt in vakantiepark Roompot vlnr; Marga, Ruud, Dirk, Gré, Maggy, Jan en Akke

Strand van Domburg

het Oranje hotel in Domburg. Op zaterdag is er een streetparade met vijf looporkesten in het centrum van Domburg en 's avonds de kroegentocht. Zondagmorgen kunnen de liefhebbers naar de jazzkerkdienst in Vlissingen. De groepsleden verblijven tijdens het festival bijna allemaal

René, Dirk en Ruud (proost zonder drank geen klank)

op vakantiepark Roompot, waar ze onderdak hebben, wisselend van eigen camper of caravan tot een vakantiehuisje (zie foto blz. 24 rechtsonder). Maggy en Dirk zijn inmiddels al 7 à 8 jaar van de partij in Domburg. De gemoedelijke sfeer tijdens het festival en de prachtige locatie aan zee zijn de eerste dingen die Maggy en Dirk te binnen schieten als ze gevraagd worden naar de karakteristieken van het festival. Maar ook de gezelligheid door de vele

Revivalists in 2015 een hoogtepunt. "De mooie St. Jacobskerk in Vlissingen met de prachtige akoestiek, gevuld met gospels, onder aanvoering van Jonny Boston en Denise Gordon, staan nog vers in het geheugen", aldus Dirk. De band sloot s' avonds het festival knallend af op het

aan nationale- en enkele internationale traditionele jazzformaties, die gezamenlijk zo'n vijftig gratis toegankelijke optredens verzorgen. De optredens vinden plaats in Domburg, dat het hart van het festival vormt, maar ook in omliggende plaatsen, zoals Zoutelande, Oostkapelle en Vlissingen. Het programma bestaat uit optredens van woensdag tot en met zondag in restaurants, café's en in de open lucht, met als muzikaal centrum het hoofdpodium bij

aan nationale- en enkele internationale traditionele jazzformaties, die gezamenlijk zo'n vijftig gratis toegankelijke optredens verzorgen. De optredens vinden plaats in Domburg, dat het hart van het festival vormt, maar ook in omliggende plaatsen, zoals Zoutelande, Oostkapelle en Vlissingen. Het programma bestaat uit optredens van woensdag tot en met zondag in restaurants, café's en in de open lucht, met als muzikaal centrum het hoofdpodium bij

weer verder genieten. Of natuurlijk een lekkere strandwandeling gaan maken.

Doordat de groep Enkhuizen al meerdere jaren aanwezig is komen ze ieder jaar ook bekenden van het festival tegen, waardoor het in Domburg inmiddels een beetje voelt als thuiskomen. En... ook niet onbelangrijk, het is tijdens het festival vrijwel altijd mooi weer! Voor Maggy en Dirk was het optreden van 'onze eigen'

De badge van Cor Dekker

huisfotograaf van het festival Jazz by the Sea. Na het zilveren jubileum in 2015 maakt Jazz by the Sea zich op voor de 26ste editie in 2016. Daar wordt op dit moment hard aan gewerkt! Van woensdag 14 tot en met zondag 18 september kunt u weer genieten van een bijzonder jazzfestival traditional style aan zee. Op de site van het festival staan enkele formaties vermeld die reeds geboekt zijn voor de editie in 2016. Dit zijn o.a.: Mardi Gras Jazzband (B), de Herringtown Jazzband en de The Freetime Old Dixie Jassband uit Enkhuizen, maar ook Sean Moyses en de Blue Marble Silver Cornet Band.

Kortom redenen genoeg om, na of tijdens 'Harddraverijdag' in Enkhuizen, af te reizen naar Zeeland voor een weekendje uitwaaien en genieten van heerlijke traditionele jazz.

Aart Lub

Met dank aan Maggy, Dirk, René en Cor voor aangeleverde informatie

**Onze adverteerders maken
de uitgave van Hot News
mogelijk**

Loop er eens binnen

Een charmante-goedlachse zangeres

Opa en oma de Wit

How About Rita ?

Geweldige muzikanten

Samen met Jonny Boston

Bij elk optreden een heerlijke taart

Jacintha Floris sprak met Edwin Jans

Het viel dit keer niet mee om deze drukbezette muzikant te strikken voor een interview. Maar de aanhouder wint en we spraken af, dat we na het carnaval bij elkaar zouden komen. En toen ik in die periode de krant in handen kreeg, begreep ik ook Awaarom ná het carnaval onze afspraak was. Niet alleen vanwege het feit dat hij het druk had met optredens van de Blaaskaken, maar ook omdat hij ging trouwen tijdens het carnavalsfeest. Edwin Jans, een rasechte muzikant, die van alle markten thuis is. Zijn partner Maaïke had hem indertijd richting de carnavalsband gestuurd en met diezelfde Maaïke is hij tijdens het feest op zondagavond, als voorman van de Blaaskaken, in de Nieuwe Doelen getrouwd. Niemand wist hier iets van, dus de verrassing was enorm. Omdat de Nieuwe Doelen geen officiële trouwlocatie is werd de ceremonie op maandag 8 februari nog eens dunnetjes overgedaan, voor het echie. "We kennen elkaar al 24 jaar en hebben samen twee kinderen. We vonden trouwen nooit iets toevoegen, maar nu wel. Nu kijk je terug op iets unieks en iets onvergetelijks. Het is een bevestiging van onze liefde. Muziek is enorm belangrijk in mijn leven en dan bedoel ik vooral muziek maken en dat deed ik deze avond dan ook. Ik kom zelf uit een muzikale familie. Mijn vader en moeder speelden vroeger allebei bij Dindua. Mijn vader sloeg op de grote trom en speelde later trombone bij KSM. Mijn moeder heeft trompet gespeeld en ook nog de trommel. Wij waren thuis ook gek van jazzmuziek, mede door ome Harry. Als kind mochten mijn broer en ik met mijn ouders mee naar het Bloody Mary concert op zondag. Hiervoor moesten wij dan wel op zondagochtend om vijf uur in de rij staan om kaartjes te bemachtigen voor onze familie. Prachtige happening dit gebeuren. Ik wilde zelf in eerste instantie heel graag leren drummen. Maar ik ging als zesjarige eerst bij mijn opa op orgelles zodat ik goed noten kon leren lezen. Mijn opa was dirigent en organist en wist mij het orgelspel goed bij te brengen. Het was heel leuk om dit bij hem thuis te doen. Mijn oma kwam dan tussendoor zingend met koekjes uit de keuken. Opa was ook streng, want als je niet geoefend had mocht je zo weer naar huis. Orgel is een prachtig instrument. Je leert heel goed hoe een muzikstuk in elkaar zit, met baslijnen etc.. Toen ik een jaar of elf was, koos ik voor de trompet. Het idee om te gaan drummen was helemaal weg. Door het orgelspel wilde ik liever iets melodisch doen. Ik kreeg de trompet in bruikleen van KSM en ging op les bij een trompet leraar op de muziekschool in Grootebroek. Ik heb dat ding toen weleens vervloekt. Ik had niet altijd zin om thuis te oefenen, maar ook het fietsen naar les door weer en wind vond ik niet geweldig. Ik speelde al snel bij KSM mee en dat vond ik prachtig. Hans Peter Pluim werd later mijn leraar en door hem kwam ik uiteraard in aanraking met de jazz. Ik leerde jazz spelen. Tussendoor had ik ook nog een tijdje bijles van Ruud Peerdeman. Met hem hadden we een studiejazzband opgezet en ook daar leerde ik veel. Maar ik kwam niet veel verder. Ik had last van een lessenaarhouding met mijn trompet en ik moest leren om mijn trompet omhoog te houden tijdens het spelen en niet richting mijn lessenaar te houden. Hans Peter raadde mij aan om trombone te gaan spelen, dan leerde ik die houding vanzelf. Maar daar had ik echt geen trek in. Ik heb mij er toe gezet om het anders te doen en dat lukte."

Een onverwachte trouwceremonie

mij het orgelspel goed bij te

De juiste houding

tijdens het spelen en niet richting mijn lessenaar te houden. Hans Peter raadde mij aan om trombone te gaan spelen, dan leerde ik die houding vanzelf. Maar daar had ik echt geen trek in. Ik heb mij er toe gezet om het anders te doen en dat lukte."

Eén man publiek: Phil Mason

"Ik zat in de jazzband Le Plumeau van Hans Peter met allemaal beginners. Top om te doen. Onze optredens waren in eerste instantie in de buurt, maar toch moesten onze instrumenten vervoerd worden met een auto. Hiervoor hadden we de vader van ons bandlid Marcel Kort bereid gevonden. Die zat in het begrafeniswezen en kwam dan met de lijkwagen voorrijden om alles te vervoeren. Heel bijzonder als we dan met deze speciale wagen aankwamen bij onze locatie om op te treden. Wij vonden een optreden sowieso super spannend. We mochten spelen bij de opening van het stadhuis in Medemblik. Het maakte voor ons toen niet uit of het publiek nu luisterde of niet, wij speelden lekker. Toen ik een jaar of 16 was werden we uitgenodigd om met de band naar Engeland te komen. Geweldig, je denkt dan helemaal dat je al heel wat bent en daarbij mochten we ook nog bier drinken. We speelden voor volle zalen. De leden van Phil Masons All Stars speelden ook met ons mee. Dat was fantastisch. Ze steunden de band en bliezen je niet weg. We werden daar als jonge band op handen gedragen. We overnachtten in een

Hot Revival Stompers

niet iedereen evenveel en dan wordt het toch lastig als je verder wilt. Dus er kwam een einde aan de band. Maar er werd door een aantal mensen meteen een nieuwe band opgestart: de Hot Revival Stompers. Een prachtige band, waarmee we snel omhoog schoten. We hebben een stuk of vier cd's uitgebracht en hadden o.a. optredens in Nederland, Frankrijk, Duitsland, Denemarken, Zweden, en Groot-Brittannië. Alle neuzen stonden dezelfde kant op. We waren een echte vriendengroep waar je alles tegen elkaar kon zeggen. Je verschuift hiermee zelf je sociale leven. Vrienden van vroeger raakten uit beeld, doordat je het te druk hebt met andere zaken. De bandleden werden mijn vrienden. Jaap de Wit was ook een enorme animator en nam vaak studiemateriaal mee in de vorm van muziekbandjes, waar je dan thuis naar kon luisteren om zo het niveau van de band op te krikken. Met de Stompers was het erg druk met optredens. Je had er bijna een weektaak aan. Elk weekend moesten we wel ergens spelen. Een mooi optreden was op Bute. Phil woonde daar en regelde alle optredens. Het hele eiland zat vol met muzikanten. Wij moesten op zaterdagavond als laatste optreden in een zaal waar iedereen – als slot – naar toe kwam. Wij mochten de laatste set spelen en er was zo'n goede sfeer. Enthousiast publiek, het dak eraf. De tijd vloog voorbij, maar de kroegeigenaar was niet zo heel erg flexibel. Hij zei tegen ons: "dit is het laatste nummer", maar ja wij dachten daarna, we doen er nog eentje. En tijdens dat nummer doet de man het licht aan in de zaal, trekt de stekkers van de installatie eruit en wij speelden gewoon door. Het publiek werd alleen nog maar enthousiaster, de zaal ontplofte gewoon. Een optreden om nooit te vergeten. De sfeer in de band maakt het plaatje compleet. We waren ook een keer voor een optreden geboekt, waar we op het laatste moment vanaf za-

tentje op een camping, waar één kraantje was. Op dit terrein stonden de podia ook en er speelde op een gegeven moment een hele oude mannen band, zo vals als wat. Er stond één man publiek naar ze te luisteren. Dit was Phil Mason. Toen wij vroegen waarom hij daar stond te luisteren, zei hij dat hij genoot van het plezier van de mannen en dat het daar eigenlijk vooral om gaat, dat vergeet je nooit meer. Wij groeiden enorm als band, maar

gen. We zouden spelen bij het medewerkersfeest van het jazzfestival. We hadden alle spullen al klaar staan in de steeg bij de kroeg en toen we daar binnen kwamen om op te bouwen, was het feest al in volle gang met hip hop muziek etc.. De mensen hadden zo veel lol, dat wij ter plekke besloten om niet te gaan spelen, want dan haal je misschien de hele feeststemming weg. Het feest was er al, dus daar hadden ze ons niet meer bij nodig."

Dure krat bier

Edward Visser vroeg Edwin of hij in de soulband New Coat of Paint wilde komen spelen. Een band die van oorsprong uit Andijk kwam. Edwin vond dit wel heel leuk en zei ja. Twee bands, werk, studeren, vriendin Maaïke, het kon allemaal niet te gek. Edwin heeft in de tijd bij de soulband geleerd om muziek te schrijven. "Voor de blazerssectie schreef ik de partijen uit en dan gewoon in letters. De lengte van de noten moesten ze zelf maar aanvoelen. Dit alles ontwikkelde wel heel goed mijn gehoor. We hadden een heel breed repertoire en het leuke was, dat mijn vriendin Maaïke erbij ging zingen. Edward was een enorm gedreven bandleider en die kon echt voor mij staan schreeuwen tijdens de repetitie. Ik moest dan hoger spelen en hij schreeuwde mij echt omhoog. Zeven jaar heb ik in deze band gespeeld en veel geleerd. Ik viel ook weleens in bij andere bands. Zo ben ik met Petra Streetparaders meegeweest naar Silkeborg in Denemarken. Een enorm feest en we zeiden tegen elkaar, dat we de laatste nacht in ieder geval wilden doorhalen. We sliepen in een jeugdhotel en toen we na ons optreden naar ons hotel liepen, wilden we nog even bier halen. Ik vroeg aan de barkeeper of ze ook bier in flesjes hadden en dat was zo. Ik vroeg doe: mij dan maar een krat. Ze keken mij aan alsof ik iets heel gek had gezegd. La-

De avond van Andijk

ter begreep ik dit wel, want dit grapje kostte mij toen 180 gulden! Ik had geen idee van de kosten met dat Deense geld. Het is in ieder geval de duurste krat bier geweest die ik ooit gekocht heb." Toch kwam er ook aan het spelen met de Stompers een einde. Hoewel het aan de ene kant aan zijn hart ging, vond Edwin het een juiste beslissing. "Voor zowel Maaïke als de Stompers kwam het als een enorme verrassing maar ik liep er al een half jaar mee rond. We hadden inmiddels een kindje gekregen – Stef – en ik merkte dat ik er moeite mee kreeg om elk weekend weg te moeten gaan. Je mist dan zoveel thuis van de ontwikkeling. Kinderen zijn maar één keer klein! Nadat ik gestopt was met de soulband, zette Maaïke mij op het spoor van de Blaaskaken. Ik vond carnaval eigenlijk helemaal niets, maar muziek maken wel. Je doet mensen er een enorm plezier mee. Het spelen met de Blaaskaken is een periode, van september tot februari en dat is te overzien. Inmiddels ben ik de muzikale leider geworden van deze band. Ik heb het programma Sibelius geleerd op de computer, zodat ik daar de arrangementen mee kan schrijven. Het is een leuke puzzel om dat te doen en soms verslavend tot diep in de nacht. Daarnaast speel ik altijd mee in de Locals band op de avond van Andijk. Voorafgaand aan het Dijkpop Festival vindt De Avond van Andijk plaats. Een avond vol muzikale optredens op het IJsbaanterrein aan de Kleingouw in Andijk. Ik schrijf voor de blazerssectie de nummers uit. Dit past prima in het plaatje van muzikale bezigheden, want na de carnaval kan ik mij hierop storten."

Hoe heet het ook alweer?

"Als er ergens een deur dicht gaat, gaat ie elders weer open. Zo blijf ik mij bewegen in het muzikale wereldje. Ik vind het het leukste om te spelen in een kleine kroeg. Lekker dicht op elkaar, één zijn met je publiek. Groot podium en 1000 man publiek is ook leuk, maar er gaat niets boven zweten in een kleine kroeg. Ik heb ook nog drie jaar in de Harbour Hepcats gezeten, een bigband in Enkhuizen, speciaal opgericht om te spelen tijdens het jazzfestival. Dit was ook top om

te doen. Sinds vorig jaar speel ik weer in een jazzband. Robbin Visser had mij hiervoor gevraagd. We repeteren nooit en ik ben even de naam van de band kwijt.....Ik ben zo slecht in namen. Wist soms ook echt niet wat er bedoeld werd als er in de Stompers een nummer werd aangekondigd. Dan draaide ik mij om en vroeg snel aan de achterhoede: hoe gaat dat nummer? Maar de band waar ik nu in speel heet de Stevedore Stompers, ik heb het even opgezocht....., met Harm

Stevedore Stompers

Hilligers(rieten), Barry Woestenburg(trombone), Bob Leijen(piano), Hans Mantel(banjo), Coos Zwagerman(bas) en Robbin Visser(drums). Althans dat was de samenstelling van vorig jaar met het jazzfestival. Wie er dit jaar met het festival nog in de band zitten weet ik niet. Het programma stellen we samen en vervolgens is het aftellen en gaan optreden. Best spannend, maar dat vind ik eigenlijk elk optreden. Je doet het ook samen met het publiek. Je creëert een sfeer en brengt de muziek met je publiek omhoog. Ik vind maken overigens veel leuker dan luisteren. Ik luister niet veel naar muziek, ik word teveel afgeleid. Ik bedenk dan hoe ze het doen, wat ze doen, wat ik zou doen, etc.. Teksten kan ik daardoor ook niet onthouden, ben veel te veel met andere dingen bezig. Ik heb al veel gedaan op muzikaal gebied, maar zou nog heel veel willen doen. Het is goed dat ik Maaikje als rem heb. In de toekomst zou ik nog wel in een jazzband willen zitten, waar alles klopt van het plaatje qua bezetting en optredens. Het klinkt misschien wat uit de hoogte, maar zo bedoel ik het niet. Ik heb al zoveel meegemaakt en ik ben zelf niet zo'n technisch goede trompetspeler. Ik heb anderen nodig om mijzelf goed te laten horen. Ik hoef overigens mijzelf nooit te horen op een opname. Liever niet, ik houd liever het goede gevoel van het optreden vast. Mijn zoon Stef is nu ook een beetje met trompet bezig. Ik wil hem absoluut niet pushen, maar ik vind het wel leuk om hem les te geven. Het is heel speciaal om dan een twee-stemmig stuk te spelen met je zoon. Mijn dochter Bente zingt de hele dag. Ze wordt zingend wakker en gaat zingend naar bed. Heerlijk om na je werk thuis te komen en te mogen genieten van alles wat met muziek te maken heeft. Muziek is emotie, muziek is genieten."

Jacintha Floris

**Uw advertentie zou
hier goed staan**

**Voor informatie:
info@sgtpeppersjazzclub.nl**